

DE NIEUWE TIJD

BLAD IN 'T PLAT

April 2004
361-400

Jan Gerard
Bert de Haan
Gerrit Klaassen
Gerrit Lansink
Frank Löwik
Sebastiaan Roes
Bennie Sieverink
Fred van de Ven
Goaitsen van der Vliet
Theo Vossebeld

t Geet
verdan!

DE NIEJE TIED

Blad in t plat No 10, april 2004, 40 ziedn, weenkelpries 4,50 euro

Weerldwied Webstie <http://members.home.nl/goaitsen/dnt>

Redaktie Gerrit Klaassen (053-4310019), Frank Löwik (058-2131941), Goaitsen van der Vliet (053-4359229)

Möggelike biejdreagn (as t kan as netpostbiejloag) noar n oetgeaver.
Tekstn wördt opnöm'n in de Standaard Schriefwieze.

Oetgeaver De Oare útjouwerij (De Aandere oetgeaverieje)
t Sander 36, 7522 AM Eanske, 053-4359229, netpost dou@home.nl

Abonnemeantn Ieder nommer kump eerst as t kaant kloar is. As vastn leazer betaal iej tien euroceant de bladziede (in t boetnlaand, krek as lös in n bookhaandel, nen haalvn euro t nommer meer) en op zien meenst 12,50 euro van te vuurtn op giro 4611391 van n oetgeaver, met opgoave van t eerste nommer wa'j in de busse weelt. A'j schriftelik opzeit (of as wiej t der biej daal smiet) krie'j wierum wat der nog steet van oew vuurschot. Alle vuurgoande nommers bint nog te kriegen vuur n zölf'dn pries.

Tekstverzoarging en zetweark Bits & Books, Eanske

Drukweark Augustijn, Eanske

Beeldmeark en vuurkaft Gerhard van Dragt bNO.

Sponsor De auteurshonoraria vuur de metwearkers an dit nommer wördn betaald duur Hilbolling & Nuyts, Makelaars in Twente, Eanske.

© 2004 **De Nije Tied, Eanske** Niks oet dizze oetgaav mag wördn oaver-nöm'n zonder schriftelik goodveendn vuurof van n oetgeaver en/of van n auteur den t anbetref.

ISSN 1380-6955

INHOALD

- Gerrit Klaassen, *t Geet verdan!* 362
 Goaitsen van der Vliet, *Twee gedichtn um de vaar* 364
 Jan Gerard, *Brookboszunvoggel* 366
 Gerrit Lansink, *Half Man Half Biscuit* 367
 Bert de Haan, *Veur de Veenprinses* 372
 Bennie Sieverink, *Broker wetn* 373
 Sebastiaan Roes, *Katharsis* 376
 Baraknplas 377
 Theo Vossebeld, *t Waait vandaag* 378
 Hoo maak iej oe n mooi veenknnus 379
 Fred van de Ven, *Hoo maak ik miej nen tukdookmoes?* 380
 KORT E KUURD
 Frank Löwik oaver *Het beste van Broos* 382
 Oaver Mans Kapbaarg 383
 Gerrit Klaassen oaver *Lit. wandelingen in Almelo en West-Twente* 384
 Goaitsen van der Vliet oaver *'Kiek' op Twents* 385
 Fred van de Ven, *Daans in de roondte* 386
 Gerrit Klaassen, *Löagn en bedröagn* 387
 Gerrit Lansink, *Voegeljoar* 390
 Leoniednnach 392
 Frank Löwik, *Harko hef ze deur* 393
 LEU, POTLEU & STUMPKES
 Gerard Ankoné, *Wat meant n dokter (2)* 397
 Gerrit Klaassen, *Wat meant n dokter (3)* 397
 Biebelvertaling 398
 Klöafzin (6) 398
 IN & OAVER T PLAT 399

Erratum

In *Twee peeerde* van Theo Vossebeld op ziede 356 van DNT9 zit nen misn: 'onder t dak' in reagel 4.2 möt wean 'onder t ofdak'.

t Geet verdan!

Kruus der duur

De vaste leazers zölt t wa zeen hebn. t Tiende nummer van DE NIEJE TIED met n groot kruus der duur. Wat noe? Smit de redaktie t der noe toch bie daal? n Kruus der op. n Zeagn der oaver? Wördt der een an t kruus neageld? Of geet t eankeld um n Romeins getal dat luk officieel t tiende nummer ankunnigt? Wisse is wa: der geet n kruus duur t oalde prosedee. Wiej goat temet noar wat aans op-an. t Hoo en wat bi'w nog nich oaver oet. Doar nem wiej vanzölfs de tied wier too, kö'j joa wa begriepn. Eerdaags at t elfde nummer kaant kloar is kö'j t oe as leazer s anzeen.

Wat t ok al wean mag, t blif aait n heel kruus um dee veertig ziedn wier in dat schiere kaft te kriegn. t Kaft joa, met dee roo groondkluur en dat eegzninnige beeldmark. Doarmet wi'w der hier een neumn den zienn naam nooit op de vuurkaant hef zeen stoan, dewiel e bie alle tien nommers achter de beeldscharm n betrökn hef wes. t Wördt s tied um em hier noar vuurtn te haaln. Woar a'j al dee vuurkaantn an kent: de verzoarging, t beeldmark, doar is al dee tied Gerhard van Dragt drok met wes. En doar bi'w best greuts op. Met dank!

Boetn- en binnweark

En dan al dee keunstmakers dee't ne ofbeelding hadn vuur de vuurkaant: Miriam Bonder, Jean-Paul Franssens, Marc van Barneveld, Rob Lucas, Binne Lútsen Boarnstra, Albert Uderzo, Jan Gerritsen, Albert Bouhuis, met doar um too t eerste en tiende vuurkaft van Gerhard van Dragt noar n ideetjen van Goaitsen van der Vliet. t Mag der al dik wean. Har zekers en wisse meender köand. No ja, op zoaterdag den 24n april kö'j ze oe met mekaar s anzeen zooat ze doar groot an de muur hangt op de tweede etazie bie bookhaandel Broekhuis in Eanske. En der vaalt nog meer te zeen.

Töt nog an too hebt der met mekaar zonne dikke zestig leu metdoan. Frank Löwik haaln doomoals in t viefde nummer t motto van de modestroat in Eanter an: *Van de leu mö'w t hebn!* Dat wo'w nog mer s zegd hebn. En a'j oe dizze oetgaaf bekiekt, mag t wean da'j duur n teks op de vuurkaant umsgelieks nog s wier op n teks wördt brach van t eerste nummer. Domoals *gung t an!* Noe dan geet t verdan!

Kiek verdan

Terug noar t thema van de prisntoasie op den 24n april van dit joar: *Kiek verdan in De Nije Tied.*

Kiek. Wiej vraagt oe de oogn good los te hebn den dag. Metredakteur Goait-sen van der Vliet zal tusken een en twee uur ne *beamer*-prisntoasie doon van zien *Dialexicon Twents*. Doarnea köj hoast wa alle metwearkers an t leste nommer zeen en heurn. A'j wetn wilt hoodöanig iej oe nen tukdook-moes voalddt, möj oorn en döppe good los hoaldn. En an de weande haank beeldweark van platschrievers Jan Gerard en Theo Vossebeld. A'j nich oetkiekt kom iej nog oogn te kort.

Verdan. Ooit n *glossy*, zwoarpapiern en gesubsidieerd dialektblad dat noa n good veer moal oetkomn¹ nen heandigen dood is stöarvn en doarmet nog wa rap wier oet de tied is kömn. Jammer, mer wiej goat stöarig verdan. In *De Nije Tied* mö'w t meer hebn van leefdeweark. Der geet aait onmeundig völ tied en wil in zitn. Dat is nich in allemansgeald oet te duudn. A'j an litterkeunst doon wilt, loa'j oe n kop nich gek maakn duur n waan van n dag. Wiej wilt geern luk wieder kiekn, nich *op* t plat, mer luk deper. Nich bloots an de boetnkaant blievn. Der möt wat bieje wean: *in*hoald.

*Kiek verdan in De Nije Tied.*² Met dat kiekn wi'w wisse de aandere zinn nich oetsloetn. Least de tekstn en de teekns en heurt oe de vuurdrachtn den zoaterdagnamiddag mer s an. Duurdeank t. Duurleaf t. Der wördt nich eankeld 'bekeande' schrievers anprisnteerd. DNT wil ok geern n 'platvoarm' wean vuur debutaantn. Nije bronn, nije taleantn, nije voarmn. Vuur t eksperimenteant goa'w nich oet de zied. Iej zölt opheurn van 'nije leu' as Paul Abels, Jan Gerard, Bert de Haan, Gerrit Lansink, Sebastiaan Roes en Bennie Waanders. Wiej weunsket oe völ wil met dit nommer en a'j der bieje könt wean, zee'w oe geern temeut in Eanske.

¹ Umdat de leste drie oetgaavn geels nich dateerd bint: *Verdan* kwam oet tusken maart 1999 en november 2001.

² Met dank an oonzn metredakteur/oetgeaver den dit thema in t zin schöat doo't e op vrijedag n 27n maart noar n parkeermeter löap bieje de eerste vuurbereidingn vuur dizze prisntoasie.

Goaitsen van der Vliet

364

Twee gedichtn um de vaar**Vuurlaand**

t Was nog in de mei.
 Ik stun vuur oons vaar
 en keek ne op de blote hoed:
 de voaldn in t witte vel,
 t slappe buuksken en de lange
 höare op de börs -
 as t op n doer zoo mos,
 dan wol ik zoo oald nich wördn!

t Zommer löp noe op n eand.
 Ik stoa vuur t spegel en zee
 oons vaar wier vuur mij.

Tuskenlaand

Op t zeeknhoes, 18/19 december 2002

Vaar, sloap mer, loat n kop zich röstn
Geav diej oaver an n lestn nacht
Dien vortkomn zal t veur nich blusken
Al warn diene oogn nog wa zoo zacht

Loat n oadem nog wat streumn
Niks steet diej hier meer in de weg
Kon ik diej noe mer bie den naamn neumn
Har ik mer eens n moal
 nen aarm um diene scholder leg

Dit wochtn, boetn alle tiedn,
Wördt n niejd begin, vuur diej en mij
Der is niks meer um tegn te striedn
Nich eer was ik zoo dichte bie

Zoo schriev wiej op t mornlech op an
Deerns dreait diej heandig op t linngood
Sloap mer too, gen ene wet der van
Hoo aste dweals tusken dag en dood

Jan Gerard

366

Brookboszunvoggel*Limenitis camilla*

t Is an n eand van juni en ik voske deur t brook.
 Glöanig hel schient de zun bie t gekleai. Mer wil he'k der an!
 De zunvöggel van t brook, dee stille sproak der van, zeuk ik,
 as verleadn joar, doo ik eer nich veendn kon.
 Ik voske verdan, spuur roondum. En ik eei miej wa:
 Ik wet, wel woar te drok op is... Wochtn kan ik ja wa.

Dan ineenn! Un woord, fluusterd oet t brook!
 Ik kiek, ik loster, woar is t blevn?
 Doar daanst t tusken de elzn! En vort is t.
 En dan, wier! Ne fluustering oet t greun.
 Woar is t? Doar op nen brummelbos! Doar ne tweede!
 En, wier... wier hoaldt ze zich der tusken oet.

Too, jongs, loat miej oe in de riego zetn. Woord noa woord,
 zwart op wit zal ik schrievn, van oew wit op zwart van boavn, en
 van oew zacht rossig broen, met n luk lecht blauwgries onder...
 of opzied, zoa as iej doar zit op roas brummelbleuisel.
 Doarmet dat iej länger leavt as drie wek in t zomer.
 Doarmet dat iej nog dawweln könt in t weenter.

Half Man Half Biscuit

De zun scheen woar t had motn reagn. n Weerkeerl van Radio Merseyside har gisteroavnd resselveerd bescheed doan, dat t vandage n heeln dag 'cloudy and rainy' zol wean. Nigel har t bejoad: 'Dat kan mij pasn.' Mer noe zat e hier in dat hoge keamerke in dat oalde fabriek in Birkenhead, t haavnveerdel van Liverpool. Boetn streain de zun n vrogm moandagmorn vol gelbroenig stadslech. Greanskend kroeperig stert-tusken-de-bene-lech, von Nigel. Hee kon nich schrievn bieje wat aanderleu 'mooi weer' neummn. Hee har meer op met reagn en weend, of zonn nievel den n heeln kroam vortstreek. Dat t van griesheid wit zag boavn de Ierse Zee, en al wat doar dreef zich vastheul an de zwoare stootn van de nievelheurne, as n bleernd keend an n schollock van de moo. Dee heurne maakn al t spil eavn groot. Un driend tunneke kon n grötstn öllieteanke wean. Nen waterfietser stak de gek an met t veer noar t eilaand Man.

Reagn of nievel, de weerd mos klean wean, allene um em mos t dreain. Nigel, Nigel, Nigel, Nigel, a wierumme veur at e vort was, as de peerde in de dreaimöl van de 1-mei-feestn. Nigel, Nigel, Nigel... lange har den naam um as nen doornd in t hert stokn. As klean jong was e inschoerked bieje dat lange dweengnde 'Naaaaaigell!' van zien moo. t Sneed oaveral deurhen. 'Naaaaaigell!' As e op stel en stie mos innekomn van t voetbald. 'Naaaaaigell!' As e bosschopn mos doen. 'Naaaaaigell!' As e vaar van t fabriek mos haaln, umdat denne wier s van gen ophooldn har wetn. Vaar har ne beste baan in t stoalbedrief um n hook, dee wat met tiedmetn, hoo at t wearkvolk meer in meender tied mos doen. Hee zat in n hukske boavn de wearkvloer, zon deenk van drie bieje drie bieje veer trad dat of-escheurmd was tiegn t geplonder en t laslöchtn van de plaatwearkerieje. Ok t kabaal van de radio bleef der veur n groot deel boetn. De goo walsers, frezers en lassers dee doar maank warn, heurn woord veur woord van wat der oet de luudsprekkers kwam, kaant deur al t aandere geroas hen. Vaar verstont zoowat nikse, of-eslotn was e, eargns en neargns tusken de arbeiders en de hoge heern in.

Woar e oaverdag boavn de wearkleu zat, doar leavn e der boetn wearktied nöast. Hee was geerne verhuusd noar nen aandern eand van Liverpool, weg oet dizze Coronation-rieje. Mer moo har t nimmer weeld; zee was hier op de weerd komn en hung an de noaberschap. 'Woarum zöl wieje t hoog in n kop kriegn? Wie könt too met n zölfdn oasem', zea ze met n verstaand woar vaar nich bieje kon.

Verstaand of gen verstaand, noa den vriedag van november 1963 gung t doar nich meer um.

's Morns tiegn half twaalf kwam Mr. Sothridge van t fabriek an de duur, met nen brief van vaar veur moo. In nog gen vieftig weurde, in zinn dee niks met mekaar te maakn woln hebn, schreef vaar dat e t nich langer ankon en n niejd leavn wol beginn, wied vort van Liverpool, zonder moo en miej. Sothridge wochtn tot moo t har leezn en zea nog dat vaar in t fabriek alns netjes of har haandeld en dat t um speet. Vaar was aait nen krekt man wes. Zee konn um nog wa s goan misn. Moo heurn t nich. 'As e miej zeg har, dat vaar oonder de plaatwals plat was drukt, was t miej lever wes...', hef ze, joarn later, n betje dik van de besnlikeur, n moal zeg. Den dag zea moo niks, was voorts begonn met vaar weg te wrievn oet eur deankn. Nigel kreeg van eur den brief veur n snoetn, zoo van: red der oe met. Zee gung bosschopn doen en an t etnkokn. As aait. Ne leuge fleske mö'j nich te lange oondersteboavn hooldn.

's Oavnds tiegn half acht toen Nigel op ziene kamer ston te stoan, met de ruw tiegn de weurmende schorsteenkaant, lipnd van zölfmetlied, met *I Who Have Nothing* van Shirley Bassey good hard op n plaatnspöller, gung de duur los. Moo stak n kop der achterhen, troann oaver de kenbakn. Noe zøj t hebn, dach Nigel. Zee wochtn tot e de noald van de plaat of har krasket. 'Oo God, Oo God, Kennedy is doodshotn!' De duur gung wier too. Nooit hef moo meer 'Naaaaaigel!' zeg.

Van den dag of an kon hee gen good meer heurn oaver den Kennedy. 'Den hef mien vaar vortnomn!' En ok wordt e hels van leu dee n kop achter de duur stekt en um voorts wier wegtrekt - zoo hels als zon snerke van n Jack Russell op n bode met schoonmoat 45. Joarn later kreegn de anzeggers, dee vlak veur n optreedn van ziene groep Half Man Half Biscuit 'Five minutes' achter de kleedkamerduur hen reupn, blikskes bier, natte theedeuke, schoon, langspölplaatn en wat al nich noar n kop henne smetn.

Noe in augustus 1990 zit e der te zitn, in t zölfde hukske woar zien vaa vrogger tabeln volschreef en zich n kop zeer rekn. t Fabriek is al joarn too. Eargnswoar begin zeuvntiger joarn is t spil op de fles goan, bieje slag 400 man op stroat. Van t hok kiek ieje noe oet op ne grote leuge hal woar grös tusken de grondstene henne is kropn; t zunlech dat deur de kapot-esmetn roetn kik, wordt vangn in de vieverkes van t lekwater dat de bujn van n paar dage liedn hebt an-ebdach. Hier, op dizze plaats, schrif e ziene songs veur de groep. Bieje slecht weer, met n paar keersn der bieje an en nen

cassettespöller op batteriejn, dan geet t um t beste of. Hee spölt n bandje met nummers van Mike Hart. *Shelter Song*, *Disbelief Blues*, *Aberfan*, *Almost Liverpool 8*, *Nell's Song*, *Dear Bathseba Everdene* en *Bitchin' On A Train*. Zee könt net op ene kaant van n C60 bandje. Op bere kaantn stoat de zölfde nummers, net zoo achter mekaar, dan hoof e nich wierumme te speuln. Mike Hart is meer nog as John Lennon zienn held. Mike hef hier in de buurt woond en zat vrogger in de Liverpool Scene, ne groep met dichters en aander los volk. Teegndroads warn ze, zoo dwers dat n grootn discjockey John Peel ze op de radio dreain. Dat was in de hippietied.

Op de radio bij John Peel, zoo wied hef Nigel t ok brach. In 1981 was *All I Want For Christmas Is A Dukla Prague Away Kit* van Half Man Half Biscuit zölfs de plaat van de wekke wes. De weurde en de wies har Nigel in nog gen uur bij mekaar kreegn. Zoo hard zol t vandage nich goan. In zien schriefkeamerke kan e n kop der nich bij hooldn, de zun brek ziene gedachtn in bölkes en ströalkes dee gen tied kriegt um wat te wordn. Ziene hersnweerd is as n drieterig planeetje dat dreait en dreait, n deurgifloek dat niks gif, allene mer sloekt.

Hee kik wier s noar dat onmeundige hookraam woar kanealkes roestwater lange zwartbroene spuurs op t glas hebt trokn. Te smerig um kapot te smietn, mot de börsels dach hebn. Hee kik der zoo lange noar dat e zien moo wier lign zöt. Nee, hee har t zölf nich zeen, wat der toen veur was valn op den dag in mei '74. n Oaverbuurman, den gloeperd van Lockhart den stöarig heel de stroat in de gaatn heul, en den kletterbek van zien wief dat aait wat te röteln har, dee hadn t zeen. Moo was veur t hoes an t roetnlapn wes. En van t een op t aander achteroaver slaagn. Van t träpke kats n meidoornd in, met de strieklappe nog in de haand, as har zee zich der an vastgriepn weeld. Met de ruw op de stekkelige hegge, n moond waagnwied los, zoo har zee der leagn. 'Hertstilstaand, zee hef niks veuld', har n dokter later zeg. Zee hef, zoo dach Nigel t, zichzölf in t spiegelnde glas dood zeen goan en in den zweai noar achtertn hen zag zee eurn geest noar boavntn goan. Zee hef zich valn en opstoan zeen, déjà-vu en veuroetzeen tegeliek. Doarum har zee n moond zoo wied losse had, zee har t nich geleuvn könd. Nigel mos schier deankn an dat stel oet Des Moines, in Amerika. Dee hadn iederbod as ze an t vriejn warn, t opnomn met n video. In dee tied deudn ze t um de twee wek. Toen zee in verwöchting was, wösn ze voorts van wonne keer t was en wonn videobaand der bij heurn. 'Da's later veur t keend, kan e zeen wonneer en hoo at e maakt is...'

Dee leu warn gen slag better as dee oelnwappers dee oe vreugn: 'Iej komt oet Liverpool? Bin iej dan veur Liverpool of Everton?' Nigel wör doar zoo

hellig van as nen zwearm biejn dee't ze net de honning of hadn niefeld. Nigel was nich veur Liverpool en nich veur Everton. Hee was aait anhanger wes van Tranmere Rovers, en dat zol e blievn, heels zien leavn.

t Wol um nog aait rech nich lukn met t schrievn. Toch mos e vanoavnd wat hebn, um met de groep in te oefn. Liek der achteran mosn ze deur noar Kilmarnock in Schotlaand, n uur of acht veurn. Doar was de studio van neegn tot half twaalf besprokn, en dan mos t der op stoan. De plaatnmoatschappiej wol n maxisingel oetbrengn met *Let's Not* en *Our Tune*. Dee twee hadn ze veurgistern froai gauw kloar kregn. Der mos nog een nummer biejkomn. Morn mos n maaster kloar wean, goozndag wör de plaat a persked.

'Köj' nich wier s wat schrievn wat met voetbaln te maakn hef?' hadn ze vrog. Nigel har niks zeg. Ok umdat t alle clubs woar e oaver har schreevn naar was vergoan. *The curse of Half Man Half Biscuit* wör t a neumd. Geleuft mer nich dat hee ooit wat oaver Tranmere Rovers zol schrievn.

De zun was in t hukske nich meer te zeen, t was biejkwaalvn. t Papier was nog zoo leug as ne haaznwere noa n geweerschot. t Bandje met Mike Hart gung veur t zoovölste moal aansum. Nigel pakn de post dee-r e van hoes har met-enomn. Der was nen brief biejkvan Sue, zag e an t haandschrift op n umslag. Sue was s wier vort biejkum. Zee hadn ne papsleefverhoolding, heel eenkeld vol, hoast aait leug. Der zat a nen zet niks in eurn sleef; Nigel schoof n brief an de kaante. t Was ooit begonn toen zee as wichtke van elf, twaalf 'Naaaaaigell!' har ekriesked en hee eur in de hooldgreep har nomn: 'Ofklopn of n kuske.' Zee har um voorts de lipn toostokn.

Dan was der nog nen brief oet Hollaand met van dee lillike postziegels. Hoo kon n laand woar at ze zukke grote scheelders hadn had met dinge veur n dag komn dee't oe zoo zeer an de oogn doot? Den brief kwam oet 'Enschede', den schriever har der biejkzet hooj t oetsprekn mosn: 'Ens', en dan 'che' as gun zonder n, en 'de' as day. 'Engsunday.' Wat mos e der met? Den wiesneus har ok nog wat te kösterboksn oaver Nigel ziene oetsproak dat Maradona better kon volleybaln as voetbaln, ofgoand op dee 'haand-van-God'-gool tiegn Englaand op t WK. Nee, von e, want n betje volleyballer slög n bal joa nich in t net. 'Engsunday.' FC Twente kwam doar vort. Dee hadn nog s in de finale van de UEFA-Cup zetn. Dat wös e nog wa. Frans Thijssen en Arnold Mühren hadn doar later ok speuld. 'Ens-gu-day.' Hee zea t s in alle rös, leut zien theeblad de lettergreepn preuvn. t Har wa wat. Nigel zetn zich an t töafelke, en eer e Mike Hart dree keer har ummedread, ston t op t papier:

Ordinary To Enschede

*You promised that one day you'd be my wife
 You said you wanted to be the rest of my life
 But you put me on a train to Fit Central
 I went off my Swede and you went up with yours
 Well, look out girl, cause this is my itinerary
 Remember me, remember my itinerary*

*Barge to Waregem, ordinary to Enschede
 Hydrofoil to Malmö and the last bus to your heart*

*I gave you bread when you were out of bread
 You gave me hell when I was playing dead
 Why him though, him the harbinger of nothing
 Upside down cakes, Brecht and Catcher In The Rye
 Well, catch your eye, if you should want to look for me
 I want you at the end of my itinerary*

*I see you smiling in the morning mist
 You're so exclusive, you don't exist
 But you can't hide the fact
 that we used to play naked twister
 I'll dig the hole to pay for your obituary
 I send a wreath and then the rest of me*

*Barge to Waregem, ordinary to Enschede
 Hydrofoil to heaven and the last bus to your heart.*

n Zoaterdag der op dreain John Peel 's oavnds de plaat al op de BBC. In de anköndiging har e t oaver 'Enstsjet'.

Noaschrift

Den 12-inch-maxisingle *Let's Not* van Half Man Half Biscuit is in augustus 1990 opnommn in de Shabby Road Studios in Kilmarnock, Schotlaand. Op kaant A steet *Let's Not*, op kaant B *Our Tune* en *Ordinary To Enschede*, al schreevn deur Half Man Half Biscuit/Nigel Blackwell.

Bert de Haan

372

Veur de Veenprinses

De leste dage bin k an t trekn
met n pröttel van mien moo
Ik leaze oalde kaartn,
bekieke mij ne video:

In n optoch löp t haalve doarp,
met t muziek der bieje,
veurlangs de huze an t kanaal
tot oew vaar zien' boerderiej

Kort veur den optoch bin ieje
reukeloos van t hoes egoan
Nog zee k oe deur t vitrazie hen
bieje t kamerreamken stoan

Noe wil ik stiekem dat t weer
n moal as vrogger wean zal,
toe'w mangs noa melknstied
wat vriejn deudn in n stal

Wieje warn neet van de zölfde karke
doarum hef t niks länger doerd:
toen oew vaar der achter kwam
hef e rap oe vortbonsjoerd

En al he'k oe nooit weerum ezeen
hoo a'k ok zoch'n in stad en laand,
noadat ik dee video zag
stoa'j mij weer in t oog ebraand

Broker wetn

Ouver t Brokerven heur iej nooit onbescheed: eenn politie-ageant kan t weark zat of. Het meeste kwoad is gezoondn ondof van t jonge volk. Van dee opschöttels van veante dreait geern t gas van n brommer los. As der dan genne beste knalpiep an zit... Of ze fietst in t weekend n moal met n stuk in n kraagn n sloot in. Doar is t wal met zegd. Deur dag en tied könt de leu oet de stad un veurbeeld nemn an de Brokervenners. En as de jeugd van t doarp op zoaterdagoavnd geet stapn in de stad dan heur iej ok zealdn trammelaant. Ut is good volk wat der oet t Brokerven komp.

Noe is n zundag n luk nen verveeldn dag, dat is t. 's Morns is t oetsloapn en laat wat etn. As n dag al meest veurbiej is, zeukt wat jongeleu mekaar op bije de koornmaalteriej van de Coöperatie. De laad- en losstie deent zundaags as jeugdhonk. Ut geet um n vast clubke: un stuk of zes jongs en n paar wichter. Dee kuiert en rookt wat. Mangs zeundert n köppelke zich of um veurzichtig te vriejn. Zoo probeert ze n oavnd kort te kriegn. De jongeleu mostert wal s dat t Brokerven n dood gat is. Mar op zundagoavnd goa'j nich meer noar de stad. n Aandern morgn mö'j der wier vrog oet noar de school hen.

Doarum nog mar eavn noar de maalteriej um t weekend of te sloetn. t Stroat-lech schient ouer n plas. t Is der bes gezellig mangs. En a'j oet t zich van de stroat wilt wean, dan kö'j oe verdoekn oonder t ofdak. Met slech weer stoa'j der nog too dreug, dat doo'j.

As t um bier geet, dan stoat de jongs nich dreug. Vandaag is ofproat dat Johan en Rudy n krätke Grolsch metbrengt. Dan he'j de man nen beugel of dree, want Marco en de wichter dreent rech nich. De wichter gunn ok al reukeloos n moal noar hoes hen. Alleen rooie Rita, un meaken van Sanderink, blif de leste tied wat langer. Meugelik umdat ze meant zee hef n betke verkering met Gerard. Of met Toon, dat zol ok könn.

Rita lat van beide gäste nich ofkerig te wean. Mar vanoavnd heuld ze zich un luk terug. Gerard is gramsteurig in de hoed. n Draank is nich good valn bije um.

Rita steet bije Toon, as Gerard op heur too komp loopn. Hee kik zoo biester oet de oogn dat Rita nen schrik krig. Ze kröp gauw teegn Toon an. Dan sloat bije Gerard de stopn deur: 'Verdomme, iej wilt toch wisse met miej neain!'

As Gerard de aarmn um heur hen wil sloan, gef Rita um nen dens met

n elnboogn: 'Blief van miej of, zoeplap!' Gerard zwiebelt op de been. Toon steet der döllig bieje te gaapn. Hee heuld zich ofziedig totdat Gerard röp: 'Hoal heur vast, dan krieg ik dee trut.'

Rita wördt teegn de groond trökn. Gerard dok boavnop heur. t Wich gölt um hölp. Mar ok Johan en Rudy veult zich an n gulp. 'Marco!' Rita kik woar Marco is, mar den is in gen veldn of weagn te bekenn. Vief minuutn liekt uurn te doern.

As twee van de beloagers zich oet de veut maakt, komp Toon bieje zinn. Hee zöt Rita op de groond lign en Gerard steet doar nog met de boks op kwart veur veer. Toon wet zich n momeant gen road. Dan löp e op Gerard too: 'Kom Gait, loa'w maakn da'w vort komt.'

Der veurn noe en dan nen auto langs, mar gen der van hef wat spurd. Rita lig half oonder n laadsteiger. Dat valt nich op teegn den doonkern geavel van t fabriek. De jongs bunt vertrökn. Ze hebt t bierkrätke half leugdreunkn achterloatn.

Rita kreanselt op n eand en probeert heure kapotte kleeer zoo schier meugelik in t model te trekn. Veraltereerd löp ze op hoes op-an.

De moo was zoo lang opbleevn: 'Wat is der met oe passeerd, ieje zeet ja wit as n liek en oew kleed...'

Dan pas vaank Rita an te huuln: 'Toon en Gait begunn zoo mar an mieje te trekn. Ik veul en...' Rita is bang dat moo op n biestern raakt en voort paa oet n sloap haalt: 'Ik heb neargns gen zeert, ik bun alleen smerig.' Ze möt oonder n does. Of wil ze toch eerst heur verhaal kwiet?

t Meanske neamp heure dochter op en vrög oeteandelik: 'En warn Rudy en Johan der ok bieje?'

Rita pruult van joa: 'Alleen Marco nich, den was vortgoan.' t Wich löt zich veurouwer op de baank valn, t gezich vortstopt achter de haande.

De moo wet nich wat ze der met an möt: 'Za'k oe kloar good haaln?'

Rita is bliej dat moo nich verdan vrög.

Den nach döt Rita gen oog dich en ok moder nich. n Aandern morn schof de vaa an toafel met nen angeloopn kop. Hee hef heurd dat der wat slims is veurvaln. Anmodigd deur de moo vertealt Rita ouwer gisteroavnd.

'Dus den van Mulder hef de aandern opdread?' roast n oaldn Sanderink.

'Mulder zelf dogn vrogger in de hoond zien gat nich en oonderwiel zit e wal in t kearkbestuur. De meestn op t weark hebt der lever gen doon met.'

Rita vlucht noar boavn hen. Met nen klap valt de duur achter heur dicht.

De moo probeert op heurn man in te proatn: 'Ik heb t oe vannach nich

wiln zegn. Dat Rita zoowat mos ouverkomn. Mar de Kaamphuze en de Niejlaands bunt toch kaante leu en Rudy zien vaa steet veur de klas.' Ze komp in de been. Ze wil met Rita ouverlegn hoo at t vandaag met de school möt.

De vaa is der nog nich ouver oet. Hee kon der weark van maakn. Dat zol e wisse doon as eankeld de jong van Mulder der bieje betrökn was. Mar, wat de vrouw al zear, de aandere jongs bunt almoal van kaant volk. As eern goodn naam in t geding komp, dan zal dat wierum sloan op Rita. 'Den beln vreug der ok um.' Sanderink wet sekuur hoo at t doarp zal oordeeln.

Den zelfdn dag op t weark nog löp e, schienbaar toovallig, n oaldn Mulder teegn t lief. Met krig Mulder de volle loag: 'Den zön van oe hef froai oenn aard.' Houwerieje dreigt as Mulder ne nöagere verkloaring weunsket. 'Iej hebt mij doonders good begrepn', döt Sanderink ofgemetn. As der ineenn collega's an komt zetn, beslöt Sanderink um de wieste te wean. Iej goat oene eagn schaand nich an de grote klok hangn.

Zoo kern in t doarp de röst wier. Rita geet wier gewoon noar de school hen en Gerard löp noe met Joke van de smid. In t Brokervan vaalt wal s n woord, mar oet de haand loopn döt t nooit. Doar bunt t gen leu noar en doarbije, ze bunt zelf ok joonk wes. Um dan stried te maakn ouver katnkwoad van de keender. Opgevoerde brommers en dawweln met wichter, de jongs bunt dan net in de weelde joarn. Dat geet der vanzelf wal of.

Sebastiaan Roes

376

Twee gedichtn**Katharsis**

Oaver deake
 van lege huze
 vleeg ik
 gekscheernd rond
 en lande as
 nen oarnd
 beskreens
 op n grond
 den nöast de lege huze
 eenmeudig dale lig,
 wanneer, zonder geloed en weurde,
 de ganse weerld stig
 as in vrogger tiedn,
 óp van al t liedn,

en ni-jn mood zich krig.

Baraknplas

Wee wus wat
de woarheid was
en wee wus
van t liedn
dat, op-eheupt
met klere,
schone,
heure
op eenn, grootn barg,
méér zeg
as alle doeznd weurde
van welkn dichter ok?

Héurt t grote zwiegn,
den akelig stiln storm.

Theo Vossebeld

378

Twee gedichtn**t Waait vandaag**

t Waait vandaag
 De beume beugt en weegt
 en doot verhaaln
 van hoo t ooit was
 heel lange liedne

t Waait vandaag
 In dienn hof bleuit
 wier seringn
 heur'j vuegel zingn
 en roekt de bloomn
 na n Hof van Eedn

t Waait vandaag
 In dien' kamer
 ligs doe now
 tuske witte laakns
 weggedökn
 zoo dicht bi-j n dood

t Waait vandaag
 De weend glid langs
 de too gordienn
 Dienn dag wördt gries
 Bli-j zal vuur di-j
 de zun goan schienn
 in t paradies

t Waait vandaag
 De beume beugt en weegt
 en doot verhaaln
 van hoo t ooit was
 heel lange liedne

Hoo maak iej oe n mooi veenknnus

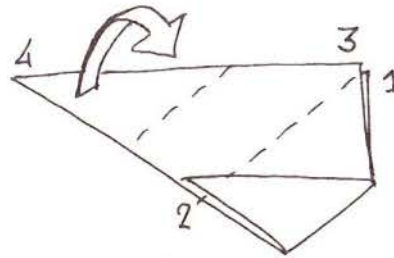
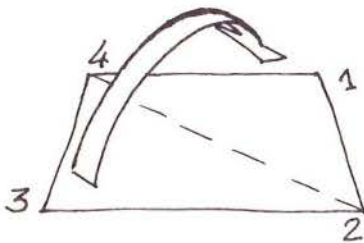
Zeukt oe nen mooïn boom
nen appelboom
nen peernboom
nen breedn tak
nen mooïn straampn
Zet oe doar wat spinrag roond
wat mos der bi-j
schoapnwol at t kan
en peerdehoar
zoo doo'j verdan

Wal in t midn goan zitn
um roond te warkn
Links-um, rechts-um
Wat spinrag wier
Wier peerdehoar
schoapnwol at t kan
wat mos der bi-j
zoo alverdan

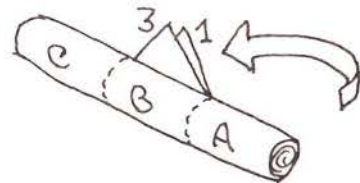
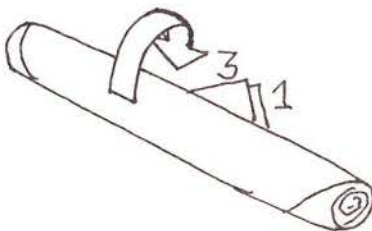
To'j der net nog
boavnoet könt kiekn
Doot nog wat doons binn-in
en wat barknflisters
boetn-um
en wat blauwmos
der an too
en zeet oe s an
wat n mooi veenknnus he'j dan

Hoo maak ik mij nen tukdookmoes?

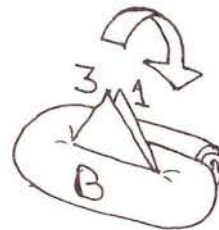
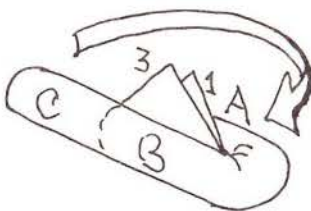
*Wa'j aait a wa in n kop hebt had,
kō'j in de haande hebn, makkelik zat.
Spreenk t oe der oet, dan he'j geluk:
t spreenk oe aait wier in n tuk.*

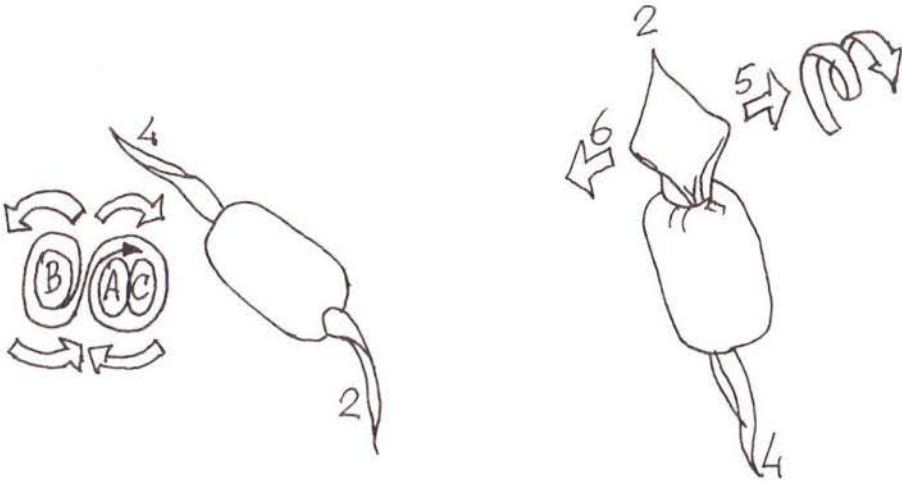
- Voal van nen heandigen tukdook peunt 3 noar peunt 1.
- Voal de peuntn 2 en 4 noar binn hen töt luk oaver t mildn.

- Rol t deenk op töt kort bie de peuntn 1 en 3.
- Voal eande A teagn t mildnstuk B an, krek zoo dat de peuntkes 1 en 3 der tuskenduur in de heugte stekt.

- Voal eande C der umhen teagn A an.
- Doo de peuntkes 1 en 3 oaver A en C hen.

- Trek zoo alns um duur A en C der in te roln en B of te roln, tötdat de peuntn 2 en 4 wier vriejkomt.
- Doo der eentjen oet mekaar (zooas hier nommer 2) en slinger t liefken der tweemoal umhen. Zoo wördt 5 en 6 de oorn en 4 n stert.

- Knup 5 en 6 zoo oaver mekaar dat 2 t moeznnösken wördt.
- Noe kump t alderzoerste: loat oe n tukdookmoes oet de haand springn. Doartoo leg ne in de voes op de ingevoaldne vinger en hoal ne vast met n doem. Haal n doem der of, strek de vinger zoo rap a'j könt, en n moes zal oe vortspringn! As oe dat good of geet kö'j n (klean-)keend vroagn um den eigngereidn moes n moal vuurzichtig... vuurzichtig... **VUURZICHTIG** aain te doon. En met spreenk oe den oet de haand bieje t veuln van dee vrömde vingerkes. En iej harn nog zoo zeg van 'vuurzichtig'!
- Trek an kop en stert en n moes is wier nen tukdook um in te snuutn en in n tuk te doon. 'Heurn ik doar gen muusken in de wiedte?'

KORT E KUURD

Frank Löwik

Oaver: Broos Seemann, *Het beste van Broos*

Iesselakademie, Kaampn 2002

Veur n zetken terugge brachn de Iessel-akademie in Kaampn ne schiere bloomleazing oet van den bekeandn, in 1998 oet de tied ekömn Sallaandsn schriever. Seemann is as schriever t meest verteller: hee teeknt oons de sfeer van de aldaagse Sallaanders - met of zoonder gebrek - van kötters en kremers, heiligen en verdreaide aposteln. Eenn doarvan is *Kobussussie*, n boernkeerlken met nen pokkel, den an t kaartn was ewes biejen zien volk. Un 'eeuwig best mennegien', mer nen valsspöller astertoo, den op de fietse terug op t hoes an jag en zich inbeeldt dat e op-ehist wördt deur de duvel. Of zooas *Griete* woar't nen slag an scheef zit en dee gapt. Zee lik zich zoo op t eerste te bettern, mer iejen öant a dat t nich doern zal.

Den verteller slöt t zoowat deur as hee oons t dore, wrede, mer onmeundig leaznsweerdige verhaal döt van *Tante Pasta* of t surrealistiese *De Minister*. Den beundel geet oet met de novelle *De keizerin van Salland*, t enningste waark van Broos wat boavn de vief bladziedn kömp.

t Meestpart van de gesjichtn - 25 van de 39 - zint in t Hollaands op-eteeknd, mer doar möt dreks biejen ezeg wördn dat t hier dreait um syntakties en ideomoaties gekleurd Hollaands. Zinn as 'bij de bok gedaan hebben' en weurde as 'mangs', 'alderjekes' en 'vosselde' maakt dat sito kloar. Vake verstaarkt dizze weurde of dizze wieze van oetdrukn de sfeer deur de *couleur locale* dee't ze anbreangt. Mer mangs ok ha'j as leazer eweeld dat den auteur zich luk har beröngn, want 'wij hebben het niet op de mof begrepen, en dat hebben wij niet' (96) is toch ene Sallaandserieje. Luk fokseern kö'j as schriever ok nog.

Doarvandan dat dizn recenseernden leazer de vertelsels dee't himmoals in t plat eschreevn zint, oavertuugnder veendt. Dat plat kenn Seemann oet de kiek. Ziene oalde leu in Deavnter brachn um, dat is woar, in t Hollaands op, mer t plat leern hee van de stroate. Dat kon dootieds joa nog good. Ok t meer boernplat zat Seemann in de vinger. Want hee was wies met ziene geboortestee Deavnter, mer zien hert har e scheunkn an Junne, ne kleane boerschop biejen Omn an de Vechte, woar hee as keend in de vakaansietied biejen ziene grootoaldn tooheul. Hee möt doar in de bos-umkraansde dörpkjes good ekekn en elösterd hebn, want hee gef oons de sfeer en eagnheid van de stille, zwiegzame 'Saksers' good wier en leg ze weurde in n moond

dee oavertuugt. Zoovöl is wa healter: Seemann dreug Sallaand in zien hert, de streek har veur um ginne verrassingn meer in. t Biejzöndere taleant woar-oaver hee de beschikking har, maakn dat hee zoo oaver dizze kontreie verteln kon, dat ok leu dee't doar nich wat met hebt der van metgeneetn könt. Broos Seemann maakn zich wat al te klean woar hee opmarkn: *Schrievn in t plat is n kwestie van behelpt, van anknöön in regio's woar ok nog s achter elkn braandnettelpolle n eign woordnboek lig. Ik treuste mij met de gedachte te prebeern n bettie fatsoenlik an te knöön, zoodat miene leazers doar missjiens vrea met hebn kunt.* Hee heul wa van t *understatement*, zoovöl is dudelik. Um doar mer bije te blievn: dizn beundel kan der wa bije deur.

Frank Löwik

Oaver: **G.J. Vloedbeld**, *Mans Kapbaarg* (in ne oaverzetting van H.H. Voogd) Bibliotheek, Almelo 2002

Ampart, joa dat is t, as n book dat oorsproonkelik t lech zag in t plat, noe in ne Hollaandse oaverzetting op t maark kömp. H.H. Voogd, oald-rektor van t Erasmuslyceum in Almelo hef t an-edörfd um *Mans Kapbaarg* van G.B. Vloedbeld veur n breder publiek in t Hollaands toogaankelik te maakn. Lef hef e wa, want dit waark vrög um nen baaskeerl van nen vertaler. t Beukken is schier oet-geavn. De illustraties zint enömn oet t fel ekleurde mozaiek dat an den Wierdnen weg in Almelo is an-ebrach. Zoo wied alns good en nen ploem op n hood, a har ik geern n weurdken veurof eleazn van t woarum en wat van dizze oetgave.

Mer vertaaln hef zien oetvaln. Um un begin te maakn, geavt s let op den oondertitel: *'n Grootsten Leugenbuul van 't Tukkerlaand*. Dat is krachtiger, krudiger, spannder, ondögnder as t vlakke *De grootste verteller van Twente*. Har der dán um mij *fantast* van emaaft, al gif ok dat gin een op een-dekking met *leugenbuul*. Vergeliekt Vloedvelds neologisme *hoonderoopvlegen* met Voogd zien *schemering*, *schaddenbeerd* met *open vuur*, *keek verlorene duur de kleane roeten* met *keek wat afwezig door de kleine ramen*. Zoo geet t feilik t hille verhaal deur.

Mangs ontbrek t Voogd (of t Hollaands, want hee krig nich alns op de schuld) de weurde: *'Nee'*, zeg den boer en keek naor *'n stapel*, woer de tang hōng... Dat is wördn: *'Nee'*, zei de boer en keek naar de muur achter de haard waar de tang hing. Den stapel is de mure dee't hoesdeel scheidn van bedriefsdeel en is zoo mer nich in te wesseln met de *muur achter de haard*. Noe s ontbrek bije Voogd t *understatement*, benaamd met t gedoo met den foezel: *'Tja, leuks'*, zeg *Mans en hee den Dieks bescheed met zien glas*. *'Tja, beste mensen'*,

zei Mans en hij dronk Dieks toe, dan wier ontbrek de hyperbool: *ik kon met miene butte wa middagluden teagn ik was zo hongerig (...) dat je mijn botten kon horen rammelen* (19).

Slimmer is t as Voogd mangs nich deur hef wat Vloedbeld verteln wil. Nemt 'Ik begriip er niets van', zei hij stomverbaasd. 'Wie heeft het ooit op de viool horen spelen, honderdvijftig pas schieten en dan nog wel met zulke kleine zuurkoolstenen' (3). Biej Voogd wördt der dus nich met grote steen eschötn. Vloedbeld har der stoan: 'Ik begriepe der niks van', zeg e stomp verbaasd. Wel hef 't ooit op de viole heuren spöllen, hoonderdvieftig tred scheten en dat nog wa met zukke heanige zoerkoolstene'. En dat bedöd krek t umgekeerde! Natuurlik: verhuuzn kost bedstroo. Ok biej t verhuuzn van n verhaal van de ene sproake noar ne aandere. Dat hef aait a zoo ewes. Mer in dit geval bleef der toch wa hil wat stroo op n weg achter.

Gerrit Klaassen

Oaver: Gerrit Kraa, *Lit. wandelingen in Overijssel: Almelo en West-Twente*
 Waanders, Zwol 2004

Gerrit Kraa möt der nen bult weark an hebn had um al dee gegeavns biej mekaar te zeukn. Da's prieznsweerd! Doarum - en umdat t net oet is - evn andach vuur dit schier subsidieerde ringbaandbeukken dat van heldere foto's is vuurzeen duur Marycke Naber.

Mooi dat der ok platschrievers op bint nömn in de roondreize duur Almelo en West-Tweante. t Is wa jammer dat Kraa eankeld dree stukkes in t plat siteert. t Deerde is van Gerard Mekenkamp (106) en t tweede van Rob Berg (60). t Eerste sitöatjen wördt toodicht an Jan Jans (14), dewiel toch kloar is dat Jans de *Boer'nwiesheid en boer'nsprekwiezen* tehoop hef gadderd met Hendrik Klaassen oet Albearg. Van Klaassen wördt met gin woord doan. Krek as Kraa suggereert as zol Frank Löwik allenig 'Asterix in het Twents' um hebn zet (16), as har metvertaler Goaitsen van der Vliet der nich wat met van doon had.¹ Dat n deel verhaaln van Löwik in *Op n biester* biej mekaar bint bracht (en hee nöast artikeln benaamp verhaaln schrif in DE NIEJE TIED), doar neunt n waandelgids nich oaver. Woar bint de bölkes plat van Nijmeijer-Smit, Löwik, (Everhard) Jans, Finkers, Wanschers-Eshuis, de Vloedbelds, Webbink, Entjes, Smelt, Post, Stegeman-Smelt, Morsink, Slot, (Karel) Schönfeld Wichers, Rozendom, Van Wijngaarden, Woesthuis, Van Buren, Van der Meiden, Kolkman en Kraa zölvn? Platschrieversnaams as dee van Achteresch, Zandbergen, Dannenberg en Voortman komt der nich in vuur, met dat Jan Bouwhuis oet Heldern (122) is vergetn in t naamsregister.

An t lestn nog ne vroag oaver t mangs wa en dan wier nich neumn van akademiese titels. Woarum kriegt Jans, Löwik, Van der Meiden en Morsink der wal een met en leu as Wilmink, Hermans, Brands (met d) en Barnard nich? Der zölt der vast nóg wa wat oaver n kop wean zeen; woarmet mer zegd wol wean: har den saamnsteller der nich better an doan um dee titulatuur gewoon mer vort te loatn? Doar was dit flurige beukken nich meender um wördn.

¹ Den misn maakn Herman Hagens in 't *Inschrien* ok a (zeet DNT8, 318).

Goaitsen van der Vliet

Oaver: Han Hottenhuis & Thea Kroese, 'Kiek' op Twents

Van Deinse Instituut, Eanske 2004

Grote leu bint mangs net kleane keender. Bint ze de baas in n zaandbak, dan ma'j metspöln a'j mooi met eer hen kuiert. Aandere blaagn komt der nich in. Zoo völle as dat wördn mij inschuund bij t besprekn van t beuksken van de 'reizende tentoonstelling' van de portretn van acht 'prominente streektaalschrijvers' (platschrievers van betaansie) en twee gelukkige prieswinners. Healdere kriteria vuur dat 'prominent' wean wör ik as leazer nich gewaar. Zoo op t eerste zicht geet t nich um litereare kwaliteitn, mer um t nog bekeander maakn van ne koppel bekeande leu. Schoonwal, bekeand? Van Jo Stegeman-Smelt har ik nog nooit van heurd. Völ litereare kwaliteit kö'j eern *Tour de France* ok nich toodichtn. Joa, dan vroag iej oe toch of, woarum nen baas verhaalschrieverd as Frank Löwik der nich bij zit. Den is aans ok nich um te zegn onbekeand noa ziene promotie op *De Twentse Beweging*. Luk krities mangs, dat wa.

De keuze van de tekstn röp ok vroagn bij mij op. Woarum bij Finkers n leedken van zien breur? Woarum zon door vuurbeeld oet *Wat (nog) niet in Dijkhuis staat* oonder t gedich bij Hottenhuis? Woarum bots tuskenduur ne vette ziede vol ondudelikheeden *Over de uitspraak van het geschreven Twents*? As zol dee aans wean bij gesprökn plat. Woarum un geautoriseerd kuiervroagn met Finkers bij Vaanholt en gin mooi verhaal oet zienn niejn beundel *Zaand*? Woarum ne oalde versie van *Op nen dag* in plaats van dee duur Wilmink zölvn verbeterde versie oet de leste twee drukn van *Hefian tattat*? Dat was bij zien leavn nich passeerd.

Dit is wier zon beuksken woar gin ene recht wat an hef. Un anhoaldn van t vuurofgoande. Za wa wier nen mooin gemeenschopsceant kost hebn. Jammer geald, dat is t. En op is op. Net as hier de ruimte.

Fred van de Ven

386

Daans in de roondteTrio-leedteks op muziek van *Walzing Mathilda*

Lang verleedn, doo't nog nich zoo völ leu hier wonn
 kwam op nen dag s nen vrömdn vuurbiej
 Hee zung zien leedken 'wiel e zich röstn bie n Kroeznboom
 'Kom hier en daans in de roondte met miej.'

Daans in de roondte, daans in de roondte
 Kom hier en daans in de roondte met miej
 En hee zung zien leedken 'wiel e zich röstn bie n Kroeznboom
 'Kom hier en daans in de roondte met miej.'

Honger beet um in n boek, hee leut zien pötken stoomn,
 kokn wat eerpel en luk moos der bie
 En dat pötken dat zung vuur den vrömdn bie n Kroeznboom
 'Kom hier en daans in de roondte met miej.'

Daans in de roondte...

Doo, met ziene knechtn, stun doar bots den scholtnboer,
 verdachn den vrömdn van laandleuperiej
 En hee zung en hee dreef um as ne kat in n Kroeznboom
 'Kom hier en daans in de roondte met miej.'

Daans in de roondte...

'Miej zö'j nich kriegen', deu den keerl oet n Kroeznboom,
 'Net zoo leef nog verhange ik miej.'
 En doar zung zien touw an nen tak van n Kroeznboom
 'Kom hier en daans in de roondte met miej.'

Daans in de roondte...

Löagn en bedröagn

*Der wie ris in teltsje
fan Evert en fan Jeltsje.
Evert sloech in knyntsje dea
en Jeltsje ferkocht it feltsje.*

Freesk ripräpken bij Gen. 25:19-34 en 27:1-46

t Wördn den oavnd a vrog deuster. Den hilm dag was t nich hemmelkloar wes. De vaar zat luk te dommeln in n stool.

As ennigstn zön van Oabramsvaar was e zoo um en noabiej de veertig doo't e an de vrouw kwam. Met zestig kwam der wat jongs. Doo't dee zich witns anstötn in eur drach, dachtn zee: at t zoo goan möt, wat steet der dan nog te wochtn?

'Den öldstn zal t vuur n jungstn oonderdoon', wördn der doan en bij t in de weerld komn har de haand van n jungstn zien breur a bij de hagn. Aait har Joapik den eerstn wiln wean, mer t was um nich gövn. Den der noe eenmaal eerder was, zat hilmaal oonder nen roewn, rossigen oard maantel. Op n doer zetn den öldstn n stool in de eg, nöm de hagn en gung t veald in um te kloestern, op jach noar weeld. Zien jongere eavnoalder was gladder um de hoed en zol meer um n heerd blievn te klöttern. Doarmet höal e tied oaver um zich t een en aander s röstig oet te klookn.

De vaar moch den öldstn geern liedn. De moor was naar wies met n jungstn.

Doo't op n good moal t nusseljong zich s n lekker möalken in de broadpanne terechte britsn, kwam t vealdjong zoo meu as n oald peerd in t hoes. De mage jökkeln um as n oald testameant.

'Too jong, doot mij van dat roo leenznsuupken', zear n öldstn. 'Ik bin zoo gammel.' Doo wördn e Joos neumd.

'Dan zö'j mij t eerstgeboorterecht van de haand doon', was t bescheed. 'Keerl, k goa dood van n honger. Wat kan mij dat rech verrekn? Hier op-an met dat grei.'

'Zweert doar eerst oewn eed op', döa den jungstn. En n öldstn lear den eed of en verkofn zoodöanig ziene ansproak. Doo göf Joapik zien breur dee roo leenznbrieff met stoet derbiej. Hee at en dreunk en gung wier vort.

De vaar was oald wördn en t zeen van de oogn was nich meer wat t west

har. Al wat der vuur den oaldn te kiek'n was har e wa zeen. Hee röap de öldste jong en döa: 'Nen oaldn keerl wet nich hoo lang e nog te leavn hef, mer vuur mij hef t de längste tied wa doerd. Goa t veald in, vangt n stuk weeld en maak mij dat terechte. Noa t opdeenn, a'k der van getn heb, za'k miene beste krachtn anweandn um oe den zeagn te doon.'

De moor har zich dat al vanachter de gordienn anheurd. Zee röap den jungstn en besteln um twee zamme sikkes te haaln. Doar zol zee n best möalken van goan maakn vuur de vaar.

Joapik gung der op oet en brachtn de moor t vlees. Den gladn krea de kleeer van zien breur an met n siknvel oaver de aarme en löat vuur nen bleendn as was e zien breur.

Doo brachtn e t möalken dat de moor m terechte har knooid an de vaar. 'Vaar, hier is oew zön.'

'Joa, wel bin iej dan?'

Doo zear Joapik: 'Joos, oewn öldstn zön; den hef doan wa'j van um vröagn. Goat rechtop zitn en et van t weeldgebroad, dan zö'j de krach kriegn um mij den zeagn te doon.'

Mer de vaar zear tegn de zön: 'Hoodöanig heb iej dat weeld zoo rap könn veendn, jong?'

Hee döa wierum: 't Kwam mij op de weg temeut.'

Doarop zear de vaar: 'Komt s wat nöager-an, ik wil veuln wel a'j bint.'

Joapik gung bie de vaar stoan. Den beveuln um en zear: 'De stemme is den van Joapik, mer de haande bint van Joos.'

Hee kenn Joapik nich wier umdat ziene haande net zoo roewhöarig waarn as dee van zien breur. Doo pas har e t der noar de jong zienn zeagn te doon en nog n moal vröag e: 'Bin iej rech mienn öldstn zön?'

Hee döa wierum: 'Den bin ik.'

Doo zear de vaar: 'Brenge mij t weeldgebroad dan mer hier op-an. Ik wil der van etn van wat de zön terechte hef maakt; dan za'k de krach kriegn um oe den zeagn te doon.'

Joapik deenn t um op en de vaar begun te etn. Doar noa brachtn e luk te drekn. Doo't de jong zien vaar um n haals völ, röak de vaar de loch van de kleeer en döa-r m den zeagn. De vaar zear: 'Noe'k de loch van t veald roek, doo'k oe den zeagn en weunske oe al t geluk in n tuk en t beste met de grond dee't oe heurn zal as ik der temet nich meer bin.'

Van doar of-an maakn Joapik dat e vort kwam. En met dat e onnoos verzweundn was kwam zien breur Joos wierum van de jacht. Hee maakn n fien möalken kloar. Doo't e t binn brachtn zear e teagn de vaar: 'Vaar komt in n eand en preuft van t gebroad! Dan zö'j de krach kriegn um mij den zeagn te doon.'

De vaar vröag: 'Wel bin iej?'

Hee döa: 'Oewn zön den t eerst joonk is wördn.'

De vaar verschruk zich lam en röap: 'Mer wel was dat dan den t aandere weeld hef brach? Vlak vuur as iej der in kwamn he'k der van getn en n zeagn gövn.'

Doo't Joos dat van de vaar gewaar wördn, begun e t an te goan, te bekn en te beern en half schreeuwnd half huulnd vleukn e: 'Vaar, non bir ik oe toch, doot mij astebleef den zeagn!'

'Noe bi'j mij joa toch te völle an t zin. Den he'k um doan en den zal e hoaldn ok.'

'Astebleef, vaar! Met oew goodveendn.'

'Astertoo, jong. Oew breur was oe - met mij der bie j - te leep of. Met den zeagn is e as nen lögnbreur op zich an wes.'

Doo döa Joos: 'Met rech dat e Joapik het! Hee hef joa de pik op mij. Töt twee moal an too hef e mij bie j de hakn had. Eerstns duur mij t geboorterecht oet n tuk te jaagn en doarnoa t geluk.' En met zetn e de vaar der op an den zeagn, den um was ofniffeld, ok an um te doon.

Mer de vaar döa teagn zienn öldstn: 'Oew breur hef um noe eenmoal kregn, dat kö'w nich wier aansum dreain. Wat zo'k noe nog vuur oe mötn doon, jong?'

'Was dat dan den ennigstn zeagn, vaar? Doot der mij ok van met! t Geluk en de groond koomp joa toch nich al an één too?'

De vaar zear: 't Ennigste wa'j nog doon könt is wied vort te trekn um n niejd bestoan an te vangn.'

'Ik heur t a wa. Ik kom der nich wieder met at nen bleendn oonder zegnschop steet van nen lamn.'

Joos veuln zich in n stek loatn duur de vaar en was naar vergreld op zien jongere breur en zear vuur zichzölvn: 't Zal nich lang meer doern eer't den oaldn oet de tied koomp. En dan geet den kleann der an.'

De moor kreag der earg van wat den öldstn der met vuur har, en vertöl n jungstn, den zich verdoekt har, wat zien breur met um in t zin har. 'Zoargt da'j vortkomt en blijft um nen zetlaank oet de vinger. At ziene helligheid oaver is za'k wel steurn um oe op te haaln. Reknt der wal roem op. Woarum zo'k oe albeer op eenn dag kwiet mötn wördn?'

Joos har a wa duur dat de moor der meer van wus en zienn bedreger de haande boavn n kop höal. Den har de pöale trökn en um de hakn loatn zeen.

Dèn?! Den hoof um mij nich wierum te komn, döa-r e vuur zichzölvn.

En de vaar, den har den nach nich te best sloapn.

Gerrit Lansink

390

Voegeljoar

I

In de Janusmoand
is Klean Jantje n stipke
tusken leavn en groov

II

Reager an n sloot
begref tied - nen wearepoal
un haalf kruus der nöast

III

Meert is nen klemmerd
zoo lang zoo stille dat t
gen oamzoch blievn kan

IV

Voor noa voor noa voor
stertjet t bouwmeesterke
boer en ploogpeerd noa

V

Musken beanzelt in
kuulkeszaand - t lachn van
nen mooin noamiddag

VI

Ke rieje rie rie,
A boy named Sue veul iej oe,
op de vlocht veur 'wulp'

VII

Blauwveerke van ne
markloaw is met Seent-Joapken
hearfstblaar wied veuroet

VIII

De knoln bint net zeaid
in zönlaand - bie j oelvroch bleuit
nachtegaals hoogleed

IX

Hooltdoevn in n eekn -
n boom n spier griezer as
n vespernieevel

X

Grauwgrieze dieseln
kriesket in stievn stoareagn um
n tukker zien boont

XI

De zuudgaanze gakkert
in leegriem met de mineurn
van n maismeaier

XII

Midweenterliekoel -
zoo allenig as t dreuge
oonder waagnspuurs-ies

Gerrit Lansink

392

Leoniednnach

Krietkes striekt zichzölf veur efkes an n nach
wied vort van haand en verstaand
schriefft ze teekns, weurde,
dee zich eankeld leazn loat
in t gebrokn reagnbooglech
van oogn dee troannd geleuft.

Harko hef ze deur

Wilm Alexaander en Maxima? In Omn? Un weeld gekuierte van zwoare bas dreanzeln deur de ruimte. Ene vrouwleustemme zörgn veur hoge oet-haaln. Dus doarom wadn ze almoale op-etromd in de kantine op dizn raarn tied. 'Honneer?' 'Woarum?' 'Woar?' 'Hoo late?' Van alle ziedn wördn der roopn.

n Oaldn Glijevink stön zölvn achter t katheder. Hee hoostn s. t Mos eers luk betiejn, dat begreep e. Un waarkbezeuk van de könninklike familie krig ok alman nich terechte. Hee glöm der van. Dan maakn e toch anstaansie. Hee houwn n paar moal vreendschoppelik op t veurleasburooken en reup van 'Jongs, efn stille!' Mirakels, t lukn um. t Gebleer zakn of. 'Dus wa'k oeleu zea zoopas, dat t kroonprinselik paar'- hee wördn plechtig - 'oons met n bezeuk wil vereern...'

'Is t zekers,' reup Mans Garven van de beuke, 'of zint t geruchtn?'

'Der bint völ geruchtn', vöng Dré Sukers um of. 'Kortns stön in de Telegraaf dat Maxima zwanger was en...'

Tone van de Plaat spröng in de been: 'Maxima zwanger?' reup e. 'Wol ik wa doan hebn!'

De keerls lachn zich dubbeld. Annemiep der boavn oet: 'Kom iej te kört Tone?'

'Aans wil Annemiep oe wa helpn', reup nen japs van t kantoor.

Gliejvink keek op zien tukallozie. Zoo scheut t joa niks op. Dan stök e beide aarms in de loch. Bezweernd: 'A'w nog lange deurtöat dan stoat ze hier', waarschouwn hee antlestn.

'Wat, komt ze vandage?' vreug der ene geschrökn.

'Bi'j wies?' deu de baas kort. 'Nee, morn!' He stök zienn boek parmaantig noar veurtn.

'En woarum heure wiej dat noe pas?' deu Gradus Lullink vergreld. 'Dan ha'k miej wa n niejd pak koopn weeld.'

Den oaldn beduudn dat 'naturel' mooi zat was. t Hoge bezeuk wol juist nen indruk kriegn van hoo at t aldaag tooget op de waarkvloer. Dus gewoon doon wa'j aaltied doot. 'Of,' en noe keek e Harko en Tone an, '...doon möt.'

Harko gaapn mooi dom terugge.

Onröstig was dee nach ewes veur meer as dee't wetn woln. 'Heb iej der wa s an edach?' vreug Tone van de Plaat an Harko doo't hee opkeek van zien koffie. 'Dat iej met Annemiep...?'

‘Jakkie ba’, brachn Harko oet. ‘Hier pak an,’ kwam e van ziene kruk, ‘de man nen niejn stofjas. In plastic cellofaan nog.’ Ofkapn, dachn hee bieje zichzölvn. ‘Dreks! Aans bi’j zoo n half uur wieder.’

Moch wean dat t van de alteroasie kwam dat zien moat der zoo mer wat oet kwaazn. Want ja, ‘alteroasie’, zoo kö’j t röstig neumn. Alman in de kontreie was luk oet zien doon: van den Beerzerweg töt Vilstern en van de heugste regioonn van t gemeentehoes töt in t magazien van Gliejvink.

Wat pakn t de leu an. Wilm A. en den zien lot oet de lotterije zol komn! Zee hadn ‘goedgunstig willen beschikken om het oosten des lands met een werkbezoek te vereren’ har Tone van de Plaat eerder den morn de Oald-Ommerkraante van gister oet n kop citeert, ‘en daarbij was hun oog gevallen op de schone en nijvere plaats Ommen aan de Vecht.’

Harko har wat onwennig noar Tone ekekn. Mer n mooi berich was t. En dat was t.

‘Wat möt ik met den niejn stofjas?’ vreug Tone verbaasd.

‘Kö’j begriepn,’ deu Harko, ‘alns möt der joa kaant oetzeen. Dat zeeleu gin idee kriejt hoo of t der warkelik an too geet.

‘Oognbeukekelderije is t in de weerld’, wös Harko. ‘Zeit noe s zölf of t nich zoo was, of nich dan?’ De watn leavt joa van veur-n-gek-hoalderiej. No ja, mer ze zoln der wa keit oetzeen in dat dofblauw. Har wa iets sjieks. Oonder de wiel kwam Kupers, n ofdelingschef, der an-estiefeld. Klean keerlken, rooin kop, nen hilm dag driftig an t snelwaandel. ‘Allo, pakt an, iej bei!’ deu e teagn Harko en Tone. ‘No, stoat doar nich zoo.’ Hee scheen ut te meann.

‘Joa, wat dan?’ vreug Harko eerlik. Ze hadn net den lestin gaank an-ekeerd, alle stof vort.

‘Iej könt van de grond wa etn,’ zea Tone, ‘zuk veegn.’ Dat was woar, t was meert, den slapn tied veur t magazien. Harko en Tone wösn mangs nich hoo ze n dag um mosn kriegen. Zoo was t aait: òf vermoord drok, òf gladndals niks naks.

‘t Bezeuk kömp met n paar uur. Alns möt in t bedrief wean, vanmiddag’, zea Kupers. ‘Iej maakt oe mer wat te doon. Slept mer met n paar deuzn van leenks noar rechts.’ Doar paltsn e wier vort. En sito kwam e ok a wier: ‘Of aansum, maak mij niks oet. Beweging mö’w hebn. Dynamiek!’ Ok a koortsig in n kop.

Wat scheen dee zonne mooi doo’t de limoesines den diek of dreain. ‘Un Oranniezunnken verbleijt oons...’ zea Gradus Lullink dichterlik. Hee stön van de teen op de haken te wiebeln, glimnd as nen opgepoetstn appel, ‘...op

dizn heugelikn dag...' No ja, gin let op geavn. Daansmariekes smee'tn zich de been hoge op. *Ons genoeg* an t retteketetn. Wat angoan! Har nog n kanon of mötn goan, was t net Waterloo. Doar kwam t spil an. Den oaldn Glijevink noar veurtn. Bugin maakn e nog en meer van dat joarn-vieftig-gedrag.

t Begön Harko luk te kriebeln, hier was hee nich eerdöanig genug veur. Wilm A. oet de koare. Grootn keerl nog. 'Vretteriej zat ehad', stotn e Tone an.

Den vergaapn zich an Maxima. Of e van de weerld was, gin woord kree'j der meer van. Harko was t net t zölfde. Kon e mooi alle leu opnemn. Wat wadn dee van t kantoor gedeenstig. Niks as den weg wiezn en veurgoan. Ha, dee kwitn hadn n rood leuperken veur den toogaank legd. Woar't ze dat hen ehaald hadn?

Biej t noar binn goan gaf t iets doors. Wilm A. wol eers 'duur de duur duur' loa'w mer zegn. Maxima ok. Bomsn teagn mekare. 'Beetsje dum, Aleksandej', zoo lachn de Argentiense ere witte bieters bloot. De preenze kuchn en wördn luk rossig in t gezichte.

Doo't den hilm sliert binn was - al wat van betaansie was mos veur -, scheuvn ok Harko en Tone der in. Almoal noar de warkplek. Waarkn! Harko kreeg iederbod ne deuze van ne plaank en langn dee Tone an. Den zetn de deuze dan woararns veur de grond. Good dat dee van t Hof nich n hilnt sekuur kekn. Dan harn ze zeen könt dat efkes later deezölfde deuzn deur Tone wier op krek dezölfde plaanke zat wördn. Harko stenn mangs of e wa tweehoonderd poond mos tiln. Veur de humor natuurlik. De gek anstekn. 'Zeet loabaand waarkn!' leup Lullink der langs. Verduld, mos den nich an zien schriefwark? Wat leup e doar as n dreestuersheanken te paradeern? Alle masjienn wördn oet-eleg. Doar hoaldt dee van t Hof van. A leek t wa of Wilm A. mangs ne anvechting töt gaapn nich hilndal baas was. En - ma'k starvn - doo't den oaldn Glijevink de ofzoeginstallatie expliceern - zweet veur de plät - gaapn de preenze den moond töt achter de oorn lös. Hee mos der zölvn van opkiekn! Dee van t kantoor luk verleegn.

'Beetsje dum, Aleksandej', deu Maxima verwietnd.

'Ere könninklike helligheid', grapn Harko. Mer Tone gaf gin bescheed. Aandern lillik kiekn.

Gradus Lullink, den in zien krietstreppak op n dorpel stön te kiekn, dachn de pienlike stilte te mötn deurbrekn. Dit was t momentum um zich te profileern. He rekn zich hilmoals oet, schrapn zich n haals en bleern t sonoor oet: 'Oranje bóóóóven... Oranje bóóóóó....'

Of der nen bal in de glaaznkaste was eschupt! De pennkeerls van t kantoor greepn zich noar n kop van schaamte. Annemiep - koffieblad in de haande

- sloekn eer gebit zoowat in. Deur de groond! Deur de groond wo'j goan! En eers bieje Australie der wier oet. Twee dee't bieje de tied wadn, trökn rap de deure too. Luk getreampel nog, n paar kletsn, gesmoord roopn. En veurbieje. t Koalde zweet zol oe oetbrekn.

t Preenselik paar vetrök gin spier. Ze beugn zich oaver noar n detail van ne masjien. Woar't feilik niks te zeen was. Zagn iej toch ietskes an eer? Un waas van lachn misschien? Wilm A. kreeg zich nen tukdook der bieje en toetern den hiknd vol. t Leek hee har t te kwoad ekreegn. Der was ok zoovöl moois te zeen op t fabriek. Zukke leerzame daag, doar könt dee van t Hof op teern, za'k oe kolveern. Joarnlaank.

Zoo göng dat mer mooi verdan. Wieders zonder wanklaank. En bieje de middagthee - joawa - oranniekookn. Teagn de klokke van vief stönn ze almoale wier boetn op n plas. Met n boek vol vaderlaands gevoel. Mer Harko kon der nich van in de rechte stemming komn. Hee har ze deur: almoal pooltiëk was t. Sjarme-offensief van t Hof, umdat eenn van dee preenznblaagn in de goaldne koetse den middelvinger op-estökn har teagn t jubelnde publiek. Dee mosn dus de gewone leu wier liemn. Gliejevink en de pennlikkers, umdat t reklame was. Konn ze ok zoo langs n nös zegn, op nen verjoardag - of wat ok - vanne: 'Joa, ik zea nog teagn de preenze van... dat en dat...' Mer, ja. Dat wös héé, Harko. Doar kon e noe bieje dee andern nich met an komn. Ok bieje Tone nich. Den keek dreumnd de rieke auto's noa, dee't den diek opsliertn. Oogn half too-eknepn. Verdeufd natuurluk. In-epakt. Ineenn leek der leavn te komn in Tone. 'Wat ik miej zoo bedachn?' zear e. 'At t woar was ewes, dat van dat zwanger?'

'Joa,' zea Harko, 'wat dan?'

'Bo. Dan wol ik t wa doan hebn.'

'Hè, hè', zea Harko met ne zuchte, 'den is wier bieje blood.'

LEU, POTLEU & STUMPKES

Gerard Ankoné

Wat meant n dokter (2)

Antekening van de redactie: Dit deunken be'w opnômn in kontrast met t vuurgoande in de riege sproakverscheln. Zoo te heurn was t ok bij wat leu in Tweante vuur hoast zestig joar, net as de Freezn, nog wa bedach met ere sproake!

As oonderduker zat ik in t Deulderbrook bij Soasel, achter t schienvleegveald van de Duutsers, bij boer Niejlaand op t Wolfert. In den tied was ik dus Wolferts Gait en ik dee al t boernwark met.

Op n moal zit wiej 's middaagns op de del an de toafel. De boavnduur van de nienduur is lös, as der nen keerl op ne fietse oons 'smakelijk eten' weunsket en vrög: 'Kan iemand mij vertellen hoe ik binnendoor naar Albergen kan rijden?'

No, dat zol Jans-eum ne wa eavn hoarfien zegn. Hee löp op n vrömdn too en zeg: 'Kiek, a'j hier liekoet verdan goat, dan krie'j an de rechterhaand ne hörst, doar mö'j umhen, dan zee'j doar nen bos, en doar steet net as hier ne boerderieje met ok zonne nienduur as wiej hebt, doar goa'j langs en dan kom iej op de grote stroat. Doar leenks of oaver de bruw en iej komt in Albearg bij de keark oet!'

'Nee me niet kwalijk, mijnheer, ik heb u niet begrepen.'

En wier döt Jans-eum t zölfde verhaal en wier krig den keerl der gin heugte van. Dan goa ik van toafel en wies ne de weg in hoog Hollaands, hee zeg daank, weunsket oons nog ne 'smakelijke voortzetting' en jag verdan op ziene fietse.

As ik mij wier an de toafel zet, zit alman, mer benaamd Jans-eum, mij duvels voel an te gloepn. A'k zeg 'Wat kiek iejleu mij an, he'k wat foute doan?' brult Jans-eum: 'Doe, doe smerigen stadsken. Kwit! Doe hes dien galbuulken te vol, ze möt der oe met ne gleundige noalde in stekn, loat den keerl oons verstoan, wiej möt um toch ok verstoan!'

Gerrit Klaassen

Wat meant n dokter (3)

Den 15n mei van t vergangen joar is Frank Löwik promoveerd in de Lettern an de Universiteit van Gröningen met de dissertoasie oaver De Twentse Beweging. *Strijd voor Moedersproake en Eigenheid*. t Froai dikke book is oetgövn duur t Van Deinse Instituut (VDI), diznwegter geern ok wal s t Buroo neumd. Noe steet der achterin t book ne saamnvatting in t plat woarvan nen andachtigen platleazer de oognbröa luk trekn goat. Bennie Sieverink döa der a van in ziene besprekking in De Roskam: 'Het Van Deinse Instituut als uitgever van de dissertatie is dan ook een bewuste keuze van Löwik, al moest hij er de spelling van zijn Twentse samenvatting voor aanpassen.'¹ t Vrömde hieran is, dat der nums en nummer reknschop gövn is van dit maneuvél. Woarum hef den metredakteur van DE NIEJE TIED zich ne schriefwieze an loatn metn dee't e aans nooit broekt? Noa at e t manuskript an har leaverd bij de oetgeaverskommissie van t VDI, schient dat ze doar op de achterste been hebt stoan. Ze kreagn t in zicht dat de saamnvatting was schreavn op de wieze zooat Frank Löwik dee a länger as tien joar broekt, in de Standaard Schriefwieze, mö'j wetn. Doarmet woln ze absloet nich akkordeern.

t Zol en t mos umzet wördn in de schriefwieze van n Kreenk vuur de Tweantse Sproak. Was hier sproak van nen oard Buroo-diktoat? Of hebt de partiejn t hier lever oaver n traktoat? Hoo't ok west hef, voalgns Löwik is der, in al de tied dee't der an vuurof gung, met gin woord van doan. Pas an t lestn, doo't spil a bieje n drukker lag, mos en zol t aans. De zaak lag vaste, t was sloekn of stikn vuur den doomoaligen *doctor designatus*. Frank Löwik hef an t lestn köazn vuur t eerste, umdat e zich vuur dizze oetgoaf hilmoals ofhaankelik veuln van t VDI. Hee veuln zich töt dit besloet dwungn. Met innerlike oavertuging zol t nich van doon hebn had. An t lestn hef nen metwearker van t Buroo der zich nog an zet um t van de Standaard Schriefwieze um te zetn in de schriefwieze van n Kreenk. Wat meann den niejn dokter?

¹ Bennie Sieverink, *Permanente strijd tegen bulldozer en gladstrijker*. 'De Twentse Beweging' volgens Frank Löwik. (De Roskam, 16-5-2003, 12)

Gerrit Klaassen
Bibelvertaling

Of der ooit nog ene noa zal komn

Evn terugkomn op t artikel van Gerard Vaanholt (in n Baants van 2-10-2002, ziede 27) as ok op miene besprekking (in DNT9, 350v) van de *Bibel in de Twentse Sproake* (OT/1). Um met t eerste te beginn. Doar döa Vaanholt: *...over een deel van de Twentse bijbelvertaling te moeten lezen, inclusief de twijfel of er nog een volgende aflevering komt, terwijl de uitgave daarvan aanstaande is*. Dat schreef e noar anleiding van ne opmarking dee'k deels tusken heakkes zet har: *...in dizze Twentse vertaling (t is mer de vroag of der ooit nog ene noa zal*

komn)... Ne tuskenzin dee, noar t blik, bieje Vaanholt ne aandere interpretasie toolöat. Ik meann t hele vertaalprojekt van Van der Meiden en ziene begeleidingskloch en nich dat t noa dit ene deel wal s ofloopen kon wean. De vroag dee'k opsmeat was of der, noa t terechte kriegn van zun godgaanslik projekt, ooit nog s wier leu op zölt stoan um - krek as in t Neerlaands - noa zoovöl joar nog s wier met ne nieje Twentse vertaling an te komn.

Kortns löat Van der Meiden wetn (in n Baants van 3-4-2004, ziede 23) hee wol met de vertaling stopn. In november kö'w nog een deel van zien Oalde Testameant temeut zeen. Nich-terum ma'k geern helpen hopn dat ok de leste veerteen biebelbeuke nog noar t Tweants hen vertaald zölt wördn, woarmet t meerjoarnprojekt *Bibel in de Twentse Sproake* toch nog töt n good eand zal wördn bracht.

Klöafzin (6)

'Het Bornse dialect wordt door niet-Bornenaren gekarakteriseerd met het zinnetje: *Schop n boend met de kloemp vuur de koent*.' (Oet: E.T.G. Nuijens, *De tweetalige mens*, ziede 35v)

'n Goonsdag ha'w alns vertesteweerd lign, mer tookn wekke he'w t grei umsgelieks wier kaant.' (Van: Wiebe Bloemena, *Dealdn-Oldnzel*)

IN & OAVER T PLAT

n Heel deel nije oetgaavn, van juni 2002 töt in april 2004.

In druk

- *Alles plat(t). Anthologie/Bloemlezing aus/uit Achterhoek en Liemers, Grafschaft Bentheim, Twente, Westfalen.* Achterland Verlags Compagnie, Vreedne. ISBN 3 933377 32 3
- Rob Berg, *De baand.* Gedichtn. De Parkwegpers, Almelo. Gin ISBN
- *De beste bleumpies. Keuze uit de gedichten van Johanna F. van Buren.* Duur H. Entjes en J. Bouwhuis. Teekningn Annet Schippers. Stichting Johanna van Buren/Broekhuis, Heldern/Hengel. ISBN 90 70162 59 8
- Henk ten Brinke, *Vlāske.* Streekroman. Dialoogn deels in t plat. Smit van 1876, Hengel. ISBN 90 6289 595 6
- Gerard Droste, *Lecht in 'n tweedoonker.* Streekroman. Van de Berg, Almere/Eanske. ISBN 90 5512 183 5
- *'n haanddruk.* Ne seleksie van gedichtn. Ill. Jaap Snel. Van Deinse Instituut, Eanske. Nich in n haandel.
- L.G.J. Hagedoorn (Dieks), *Wee schrif... dee blif.* Eign beheer, Rieswiek (2001). ISBN 90 805663 2 2
- *'Kiek' op Twents. Een reizende tentoonstelling.* Tien plaatschrieversportretn. Streektalafdeling Van Deinse Instituut, Eanske. Gin ISBN (zeet ziede 385)
- Frits Korver, *Spöllerieje.* Verhaaln. Ill. Madeleine Snuverink. Historische Vereniging Hellendoorn-Nijverdal. ISBN 90 76272 05 0
- J.A. Kottink, *Woordenboek Nederlands-Geesters.* Eign beheer, Hengel.
- Gerrit Kraa, *Goodgoan. Verhalen in twee talen.* Ill. Henk Jaspers Fayer. Van Deinse Instituut, Eanske. ISBN 90 74064 21 3
- Idem, *Almelo en West-Twente.* Oet de riego *Litteraire wandelingen in Overijssel.* Met plaatschrievers. Waanders, Zwol. ISBN 90 400 8950 7 (zeet ziede 384)
- G.J. Kuipers, *Twentse Streekwoorden.* Ill. L.E.O. Faes. Van de Berg, Almere/Eanske. ISBN 90 5512 174 6
- Jo ter Linde-Duenk, *Dichter bi-j huus.* Gedichtn in t Aaltns. Staring Instituut/Mr. H.J. Steenbergstichting, Dörrekum. ISBN 90 73667 54 2
- F.G.H. Löwik, *De Twentse Beweging. Strijd voor Modersproake en Eigenheid.* Van Deinse Instituut, Eanske. ISBN 90 74064 18 3 (zeet ziede 397)
- Anne van der Meiden, *Eagen weure. Preaken en prakkezoasies in de modersproake.* Teekningn Wilma van der Veen-Budding. Van Deinse Instituut, Eanske. ISBN 90 74064 17 5

- Idem, *Biebel in de Twentse Sproake. Oale Testament/2: Psalms en Klaagzaank*. Van de Berg, Eanske. ISBN 90 5512 150 9
- Idem, *Twintig Psalms in de Twentse Sproake*. Met teekningn van zeuvn keunstnmakers. Van de Berg, Eanske. ISBN 90 5512 153 3
- *Midwinter in Twente*. Verhaaln, gedichtn, versn en n leed met teekningn van Wilma van der Veen-Budding. Van Deinse Instituut, Eanske. ISBN 90 74064 221
- Jan Nijen Twilhaar, *Sallands, Twents en Achterhoeks*. Deel 14 oet de riege *Taal in stad en land*. Sdu, n Haag. ISBN 90 12 09020 2
- Roelie Nijmeijer-Smit, *Kleankeender Gait en Gine*. Verhaaln. Van de Berg, Almere/Eanske. ISBN 90 5512 169 X
- Sebastiaan Roes, *Afscheid van Grolle*. Achterhookse gedichten. Eign beheer, Nimweagn/Grolle
- Ineke Smit-Vukkink, *Bellen bloazen*. Gedichtn. Van de Berg, Almere/Eanske. ISBN 90 5512 181 1
- Hennie Talens/Christel Krukkert (tekstn/teekningn), *Wat 'n spul! Voorleesboek voor alle leeftijden in het Twents en het Nederlands*. Twente Design/Broekhuis, Hoksebarge/Hengel. ISBN 90 70162 69 5
- *Twentse wijsheden. Zammeld duur Joke Wanschers-Eshuis*. Noakömn duur Janny van Wulfften Palthe en Gerda Beukers. Ill. Bert Witte. Verba, Hoevelaakn. ISBN 90 5513 432 5
- Gerard Vaanholt, *Zaand en nog meer vertölsels in 't Tweants*. Broekhuis, Hengel. ISBN 90 70162 83 0
- G.B. Vloedveld, *Mans Kapbaarg. De grootste verteller van Twente*. Vert. H.H. Voogd. Bibliotheek, Almelo. ISBN 90 806859 2 5 (zeet ziede 383)
- Zwaan'n bet'n-Jan (=Jan Mulder), *Ne go gapse gedich'n in oold Oazels dialect van melbuul Zwaan'n bet'n-Jan in '17 in Boorn geboorn'n in 'n slagscha van 'n Stephanustoor'n*. Eign beheer.

Op cd-rom

- Goaitsen van der Vliet, *Dialexicon Twents. Digitaal woordenboek*. 70.000 vertalingn hen en wierum. Bits & Books, Eanske. ISBN 90 71610 59 4

Gerard Vaanholt *Zaand* en nog meer vertölsels in 't Tweants

*"t Bestoan zit vol onverwochte vuurvallen
Niks is zo doar of 't kan oe oaverkommen.
De vertölsels in dit book bint der vuurbeelden van.
Ze bint inflosterd duur 't leaven zölf.
Deunkes, dee oe doot verzuchten: no mot 't nich anhalen.
Of woaroaver iej, as ze oe zölf bint oaverkommen,
mer één ding zollen willen zeggen:
zaand der oaver.'*

Broekhuis

UITGEVERIJ

**Beundn, 120 bladziedn, isbn 90 70162 83 0. € 12,50
Iej könt der an komn in n bookweenkel. Tf. 074 2910267
www.broekhuisuitgeverij.nl**

Broekhuis Uitgeverij wördt oonderdeel van *boekhandel Broekhuis*

‘Of wa’j t hoes a kwiet?’

*‘Joa, t gung oons
glad van de haand.’*

*‘Zekers Hilbolling & Nuyts
der bieij had!’*

‘Hoo wet ieij dat noe?’

Hengelosestraat 28 • Postbus 531 • 7500 AM ENSCHEDE
Telefoon (053) 488 59 95 • Fax (053) 488 59 98
www.hilbolling-nuyts.nl • info@hilbolling-nuyts.nl